

HISTORIE ŠKOLY VE DŘETOVICÍCH

Obec Dřetovice měla v minulosti vlastní obecnou školu ve vlastní obecní budově. Zápis v kronice z roku 1881 uvádí, že pro nedostatek spolehlivých pramenů se počátky vyučování ve Dřetovicích zahalují do neproniknutelné mlhy. Předpokládá se, že jako jinde, byly nedospělé děti vyučovány jen několik neděl v roce. Vyučoval je učitel, který putoval od obce k obci a dle přání osadníků zůstával několik neděl, aby naučil svěřené děti číst, psát a počítat.

S vyučováním dětí začal ze své vlastní vůle ve Dřetovicích roku 1812 jistý pana Kala, krejčí, bytem v domku č.p. 39, bez dekretu od úřadu. Vyučoval děti katechismu a čtení, a to jen v zimě, když bylo obtížné chodit do jiných osad. V letním období pak navštěvovaly dřetovické děti většinou školu v Kolči, kde byla farní škola. Vyučování dětí krejčím Kalou mělo ráz privátní a bylo vedené na přání rodičů, aby se děti při nepříznivém počasí něčím užitečným zaměstnávaly a pro svou budoucnost vzdělávaly.

Prvním skutečným učitelem byl od roku 1816 Antonín Peterka – bývalý desátník u dělostřelectva. Dekret učitele Peterky z roku 1816 je uložen v okresním archivu v Kladně. Je psán švabachem a citujeme jako doslovné znění: „Níže podepsaní sousedé počestné obce Vřetovické známo toho činíme, že my pana učitele Peterku do naší obce za učitele našich dítek přijímáme a jemu pro obživění každoročně 8 strachů každého obilí dáti se zavazujeme. Totiž 4 str. žita, 2 str. ječmene a z každého dítěte, který schopný neb do školy choditi bude 1 fl. Šajnu pravím: jeden zlatej každoročně platit budeme a ještě dle možnosti přípravy dávat budeme a jeden sáh dříví a 12 strychů uhlí a také kousek pole na brambory dávat se zavazujeme, že tomu tak jest, vlastnoručně v podpisu našem jmény stvrzujeme. Jenž se stalo na počestné rychtě Vřetovské dne 26. Septembru 1816 Mates Fingrhůt, rychtář, Jakub Bugr, soused, Jan Vlasák, soused“. Podle dochovaných záznamů učil tento učitel zdejší děti až do roku 1847. Po něm tuto povinnost převzal jeho syn Antonín Peterka, který zde učil jenom do roku 1856. Potom odjel se svou rodinou do Ameriky. Jeho potomci žili ještě v minulých letech na Kladně. I bývalý zdejší kronikář Jan Čech byl vzdálenějším příbuzným těchto prvních učitelů ve Dřetovicích.

Učitel Peterka vyučoval zpočátku v domě č.p. 38, ale později bylo vyučování přesunuto do domu č.p. 39, protože počet dětí neustále vzrůstal, zakoupila obec roku 1835 domek s číslem popisným 15 od manželů Hákových. Škola byla postavena v roce 1862 nákladem 7000 zlatých. V roce 1882 byla zřízena II. Třída a v roce 1896 III. Třída. V kronice je popsáno, jak vypadalo učení, než byla postavena školní budova: „Nesmíme si však myslet, že učebna v domě č.p. 38 byla účelu svému odevzdána snad docela příslušná, prostranná a důstojná. V tomto domku byla totiž jen jedna prostornější světnice pro školu určená, která sloučila učiteli Peterkovi za byt a spolu také za učebnu pro školní dítky. Na jedné straně světnice měl pan učitel postel, stůl a asi 2 nebo 3 křesla a snad nějakou skříň na šaty a prádlo své a v druhé polovině světnice stálo několik lavic, dříve se říkávalo škamen, kde žáci pohromadě, neb na zemi sedávali, jak se dalo, a k tomu se ještě na plotně vařil oběd pro pana učitele.

Poslední školní kronika popisuje období od roku 1954 do roku 1976. Po řediteli Rudolfu Jilmovi nastoupil na místo ředitele pan Václav Jícha, který na naší škole s dvouletou přestávkou působil dvacet let až do zrušení školy. Pobyt přerušil, když odešel jako ředitel do národní školy v Kladně Vrapicích, ale po dvou letech se vrátil na vlastní žádost. Podle záznamů v kronice se také dozvídáme o řediteli Františku Jirkovi, který byl ve Dřetovické škole 35 roků.

Nejvyšší počet žáků, 69, byl dle výše zmíněné poslední kroniky v letech 1955 – 1957, kdy se dokonce musely zapůjčovat školní lavice. Zato v roce 1972 byl znatelný pokles žáků v důsledku přeřazení 5. ročníku do školy v Buštěhradu, což bylo z důvodu přípravy nového zákona. Tento pokles znamenal v následujících několika letech i konec školy. Ta byla zrušena v roce 1976. V předcházejícím roce se ředitel Jícha, který psal školní kroniku, zmiňuje o úbytku dětí na vesnici v důsledku stěhování mladých lidí do měst. Činnost školy v uvedených letech byla spjata se životem v obci. Ačkoli byla poznamenána dobou, ideologie ze školních aktivit není znát. V letech 1954 se například počalo s výsadbou ovocného sadu kolem drůbežárny JZD. Jen děti vysázely 35 ovocných stromů, zbytek dospělí. V roce 1974 byly při podobné akci vysázeny stromky směrem ke Kovárům cca 120 většinou jehličnatých a dubů. Pečováno bylo i o volný čas dětí. V květnu 1955 bylo založené žákovské požární družstvo, které vedl p. Skořepa, později p. Drhová. V dalších letech byla obnovena pionýrská organizace. Často ji vedly učitelky školy nebo občané, např. Jiří Šturma, Mil. Procházka, Jiřina Bílková, Helena Hladíková a další. Při škole pracoval mičurinský kroužek (p.Klíma), kroužek ručních prací, tedy šití a dovedných rukou, technický kroužek (p.Čermák), šachový kroužek a později i zdravotnický. Vedli je většinou dobrovolníci z řad občanů obce.

Školní budova také procházela proměnami. V roce 1960 byla plánována generální oprava za 120000,-Kč. Jen 9700,-Kč stál samotný projekt. Důvodem k rekonstrukci byla zajištění i plánovaná oslava 150. výročí založení školy v roce 1962. Rekonstrukce nakonec proběhla svépomocí, neboť tehdejší Okresní stavební podnik „neměl lidi“. Proběhla výměna oken, dveří, byly vybudovány splachovací záchody a umyvadla na záchodech, byly vybudovány kompletní odpady. Jako „ekologická“ zajímavost stojí za zmínku pýcha, zaznívající z kroniky, nad vybudováním přepadové žumpy. V roce 1964 byl vybudován dětský koutek před školou. Do provozu byl uveden kolotoč, bezplatně získaný od havířů z Dubí. V roce 1969 byl projeven záměr vystavět tělocvičnu. Ani technické vybavení nezůstávalo pozadu. V roce 1954 byl zakoupen zvukový promítací přístroj za 6700,-Kč, což byla půjčka občanů, která byla být za rok vrácena. V roce 1966 bylo uvedeno do provozu „Sluchové zařízení“, které bude velkým pomocníkem při vyučování v odděleních. Sluchátka je možné napojit na magnetofon nebo přímo na rádio. Je to zařízení tak, aby najednou mohlo poslouchat 10 dětí. Celé zařízení bylo jednoduché, snadno přenosné a dokázaly je smontovat samy děti. Tím byla škola, dle slov ředitele, vybavena většinou nejmodernějších vyučovacích pomůcek, které jsou dostupné.

Lékaři měli spoustu práce a děti dlouhé prázdniny, když vyučování přerušily dny mimořádné volna. Například v roce 1957 se tak stalo díky epidemii asijské chřipky nebo v roce 1962 další epidemii chřipky, díky níž trvaly pololetní prázdniny tři týdny. Epidemie příušnic v roce 1971 asi nebyla moc příjemná. Volno se přidalo zavedením volných sobot od roku 1967. Zpočátku to byla pouze každá druhá, aby bylo více času pro rekreaci ve volném čase. V následujícím roce to už byly všechny soboty. Rok 1960 byl významným pro rodiče. Dle nového usnesení dostávají děti pomůcky a učebnice zdarma.

Poslední zápis ve školní kronice je z 10. 9. 1975 o návštěvě spřátelených rodin Moškových z SSSR u rodiny Václava Burgra. V červnu 1977 bylo dětem naposledy rozdáno vysvědčení v dvojtřídní základní škole ve Dřetovicích.

Informací o mateřské škole nebo školní jídelně není v dochovaných záznamech moc. V roce 1960 otevřen provoz zemědělského dětského útulku v č.p. 6. Dne 5. 6. 1961 v domě č.p. 6 byla otevřena Mateřská škola, dříve tomu říkali Dětská školka. Činnost mateřské školy ve Dřetovicích byla ukončena v roce 1991.

Obec Dřetovice uzavřela dne 1. 7. 2014 písemnou dohodu o vytvoření společného školského obvodu s městem Buštěhrad pro území obce Dřetovice, kterým se přičleňuje ke školskému obvodu Základní školy a Mateřské školy Oty Pavla Buštěhrad, okres Kladno, Tyršova 77, 273 43 Buštěhrad jakožto ke spádové škole.

Dohoda je uzavřena na dobu určitou v délce trvání do 31. 8. 2015, tj. pro školní rok 2015/2016.